

Zaak C-281/07

Hauptzollamt Hamburg-Jonas

tegen

Bayerische Hypotheken- und Vereinsbank AG

(verzoek van het Bundesfinanzhof
om een prejudiciële beslissing)

„Verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 — Bescherming van financiële belangen van Europese Gemeenschappen — Artikel 3 — Terugvordering van restitutie bij uitvoer — Vergissing van nationale autoriteit — Verjaringstermijn”

Conclusie van advocaat-generaal E. Sharpston van 25 september 2008	I - 93
Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 15 januari 2009.	I - 103

Samenvatting van het arrest

Eigen middelen van de Europese Gemeenschappen — Verordening betreffende bescherming van financiële belangen van Gemeenschap — Vervolging van onregelmatigheden — Verjaringstermijn

(Verordening nr. 2988/95 van de Raad, art. 3, lid 1)

De in artikel 3, lid 1, eerste alinea, van verordening nr. 2988/95 betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen vermelde verjaringstermijn van vier jaar is niet van toepassing op een procedure tot terugvordering van een restitutie bij uitvoer die wegens een vergissing van de nationale autoriteiten ten onrechte aan een exporteur werd toegekend, wanneer deze exporteur geen enkele onregelmatigheid in de zin van artikel 1, lid 2, van deze verordening heeft begaan.

In dat geval wordt de verjaring van de terugvordering van ten onrechte betaalde bedragen beheerst door de ter zake toepasselijke regels van het nationale recht. Geschillen betreffende de terugvordering van ten onrechte uit hoofde van het gemeenschapsrecht betaalde bedragen moeten bij ontbreken van communautaire voorschriften immers door de nationale rechter worden beslecht overeenkomstig het nationale recht. Daarbij

dienen evenwel de door het gemeenschapsrecht getrokken grenzen in acht te worden genomen, in dier voege dat de in het nationale recht bepaalde modaliteiten de terugvordering van de onverschuldigde steun niet in de praktijk onmogelijk of uiterst moeilijk mogen maken en dat bij de toepassing van nationaal recht niet mag worden gediscrimineerd in vergelijking met procedures ter beslechting van soortgelijke nationale geschillen.

Bij het bepalen van de verjaringstermijnen die van toepassing zijn op de terugvordering van in strijd met de toekenningsvoorwaarden ontvangen restituties bij uitvoer, moet bovendien ten volle rekening worden gehouden met het belang dat de Gemeenschap bij een dergelijke terugvordering heeft.

(cf. punten 23-26 en dictum)